

De
vier straatmuzikanten.



UITGAVE VAN B. JACOBS.

9029.344

De vier Straatmuzikanten.

Honderd jaar geleden was er eens een molenaar, die een ezel had, welke hem vele jaren trouw had gediend. Toen de ezel oud werd gaf zijn meester hem niet meer te eten. De ezel dacht, dat gaat zoo niet; ik moet zien aan den kost te komen. Als ik eens naar Broek in Waterland ging? Daar houden de menschen veel van muziek, en kan ik als straatmuzikant mijn brood verdienen. Zoo gezegd, zoo gedaan. Toen hij een poos geloo-



pen had, zag hij een hond liggen, die hem zijn nood klaagde, omdat zijn meester hem wilde doodschieten. Ga mee, naar Broek in Waterland, als muzikant! zei de ezel. Goed, zei de hond. Daarop ontmoetten zij een kat, die heel treurig was, omdat de jufvrouw haar wou verdrinken. Ook de kat ging graag mee. Toen zagen de drie dieren een haan op een boom kraaien; kikereki, kikereki! Ik ben zoo bang, kraaide de haan, want morgen zal de keukenmeid soep van mij koken! Ga mee als straatmuzikant naar Broek in Waterland! Graag, zei de haan. Zoo gingen

ze met hun vieren. Toen het avond werd besloten ze in het bosch te overnachten. Daar zagen zij in de verte een rooverhuis. Stil gingen zij er heen. De ezel ging op zijn voorste pooten staan en bemerkte een prachtig gedekte tafel, waaraan de roovers de heerlijkste spijzen aten.

Hond, zei de ezel ga op mijn rug staan, laat de kat op uw rug gaan staan en de haan op dien van de kat. Dat deden ze. Toen begonnen ze allen zoo hard ze konden te schreeuwen en tegelijk sprongen ze in de kamer. Een spook, een spook! riepen



de roovers, en liepen zoo gauw mogelijk weg. De vier dieren gingen nu aan tafel zitten en aten alles lekkertjes op. Toen een van de roovers terugkwam beet de hond hem zoo hard in zijn been, dat hij maakte dat hij het huis uitkwam. De dieren bleven voorgoed in het mooie huis wonen en hadden het prettig en wel.



